

Ἐφροδίτης ασέχεως διαχρόνιος, αγνή ματιών ταῦ-
τα λέγει, ἡ αὐτὴ ἀνθράπορος ὃν ἐλθεῖν ἔπειται, α'-
μοργίδα κατ' εἰκόνα καλεῖ, οὐ γολυμάζει, τι περ νοεῖ,
ἀναμένεις ὄνομαζειν. τὸ δὲ δόποδερεν, εἴτε λεπίζειν, τὸ
ἄφροδίτης ἔργα ποιεῖν. τοῦτο γὰρ πάχειν οἱ τέλειοι,
καὶ μὴ λεπτόδερμοι ὅταν τὴν εὐωμήσιανέρχονται. Εἰ-
λεύθυα.] τετέσιν, Αρτεμις φωσφόρος, τὸν εἰς τὸ φῶς ἐλεύ-
σεως τῆς θεοφάνης φόρος, τὸν θεοῦ θεούσας παρεστάθει.
Ομηρος πλείους Εἰλεύθυας ποιεῖ. Ι.Λ.Λ.

Ως δ' ὅταν ὁ Μύνεαν ἔχῃ οὐλός δέν γινεῖται,
Δερμόν, τὸ τε περιεῖσθαι μογοσάκοις Εἰλεύθυας,

Ηρας Θυλατέρες πικράς αδίνας ἔχεσται.

Επίχεις τοῦ τόκου.] λέγεται ἡ ὄπιχειν μετ' αἰτιατικῆς,
ἀντὶ τῆς ἐπιχειν, κωλύειν, πανει. σύνον δὲ νιᾶ καλεῖ τὸ
θέβηλον, καὶ οὐχ ιερὸν γεωειον. εἰς δὲ έξεσιν εἰστέναι. Εἰ-
σια γλυκάτα τα μὴ ιερά. Σ. Εκύεις, καύειν, καύειν, τὸ

Λυ. Τί λέγεις. ωφελοσίῃ ωφελον τὰ ωφελά-
γματα.
Οὔτ' αιφιδρόμια τὸ πιεῖν αὐτὸς μήρεῖς;
Αλ. Για. Αλλ' εἰ μιναρέτην ἔχω γ' οὐδὲ ποι-
μένον δὲν πόλει.

Εξοῦ τὸ σφίντερον τὸν οἰκουμένην ποτε.

Αλ. Γ. Εγὼ μὲν τὸν τὴν γλαυκὸν γε τάλαιν
διπόλιμην

Τάχεις ἀγρυπνίαις κακκαβίζεσθαι.

Λυ. Ωδειμόνια παισαδετὴν περιτέλεια-
τον.

Ποδεῖτις ἵστας αὐδεσσι. ήματις μὲν οὐδὲ
Ποδεῖν σπείροντος γ'. αργάλεας τὸν οἶδιν δέ.

Αγουσιν νύκτας. αλλ' αἰδοσχεδεῖς γαδαί.

Καὶ περιπαταλαιπωρίσατε γε ὀλίγον χερόν,

Ως χειρομός ημίν θέτην ὄπικετεῖν, εὖται

Μὴ σαπάσσωμεν. εἰτοί δὲ ὁ χειρομός εἰστι.

Αλ. Για. Λέγεις ἀντὶ ήμιν ὅτι λέγει. Λυ. σιγάπε
δι.

Αλλ' ὅποτ' αὐτὸν πήξωσι χρυσόνες εἰς ἔνα χω-
ρεῖον.

Τοὺς ἐποπατ φούρουσαν, διπόχωνται πεφαλή-
πον.

Παῦλος κακῶν ἔται. Ταῦτα τετελέσθαι
θέσθαι.

Ζεὺς ὑψηλομέτης. Για. επ' αὐτῷ καταπεισόμενος οὐδὲ
μέντι.

Λυ. Ην μὲν διποτῶσι καναπατήτα τηρεύονται
στον.

Εἴτε εργοῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι μό-
χει.

Οργεον οὐδὲ ὄποιο καταπυρνέσθεντο.

Χο. Για. Σαφής διχοσμός τῷ Δίῳ τῷ παντετο-

θεοῖ.

Μήνυεις απειπωρός ζαλαιπωρεύματα.

Αλλ' εἰσιπωρός. καὶ γὰρ αἰσχεῖν Συτο-

γή.

Λυ. φίλοτεσι, τὸν χειρομόν εἰς περιστά-

ρεμα.

Α φίλειν, καὶ τὸ καὶ γαστρὸς φέρειν πολλοῖς τοῖς παλαιοῖς, τοῖς
κτειν δὲ τὸ απαλλαγῆναι τὸ κύειν. πολλοῖς δὲ τοῖς μετα-
γνωστέροις οὐκτὸ τὸ θύμειν κύειν λέγει. καὶ τοις θύλαις
μόνα κύειν λέγεται. γνωρίζειν δὲ, καὶ τίκτειν οὐ μόνον τὸ
θύλαις, αλλαὶ τὸ αρρένα. δέ τοι τοκτεῖς, καὶ γνωντόρες
λέγειν. Τηλείεραν κακοῦ.] κακὴ γνωτικῶς πάντας εἰδός
πεινεφαλαίσ. διπότινος εἰδούς τοῦτον εἰς κακούν δέρματος
πάλαι γνωρίζειν. καὶ κακὴ τὸ κοινός λεγόμενον σκιά-
διον, ὅπερ ὁ Ησίαδος πίλον ἀσκητὸν οὐκέτις. δέ τοι τὸν
ιεράν καλεῖς, αἴπλων. Πινές οιονται μεγάλης ομαλείας. Εἰ-
γάδει μεγάλην τὴν πρὸς τὴν βρέφεις τεχθημένην
ἔνδοχην, ὅπερ ἵστας εἰς αἴπιθανον.

C H R. Τί δῆμα ταῦτα ἔχεις;] Lege τί δῆμα
ταῦτα εἶχες ποπούχεις, translato i ad priorem. Mox legerem tókos en wóles ei non o tókos.

Lvs. Quid ait amabo, & singulis apparen-
tia;

Non lustricum manebis in galea diem?

AL. M. Egocertè in urbe non lubenter dor-
mio,

Ex quo mihi ille visus aditus draco est.

AL. M. At me misellam perduceque mace-
rant

Somnoq̄ priuant caccabantes nocte.

Lvs. Ab militie ista ostenta, vana, ina-
nia,

Viros habere, credo, concupiscitis:

Nos nolle credis? cum malas noctes tra-
hant

Duro labore? at sustineteforister,

Et paululum durate charæ fæmina:

Diuina nam nos dictio imperare vult

E Consentientes, tale certè oraculum est.

AL. M. Effare quæso, quid ferat. Lvs. Silete
iam:

Ast ubi hirundineus se grex compelleret in u-
num

Atque Epopas fugiet, spernetque Ilyphallice
inssa,

Pausa malorum aderit, tunc & supera ima lo-
cabit

F Iuppiter alijsremens. M. V. Suprà ergo iacebimus
& nos.

Lvs. Sin fugiant, subitisq; ex aede Chelidores
alii

Dissidium faciant sacra, tunc nulla volu-
cris

Mobilitor poterit vel clune salaciior ef-
fici.

CH. M. V. Responsum apertum, testor omnes cæ-
lites:

Nunquam ergo victæ defiericamus: si-
mul

Regressa eamus fæmina o dulcissime.

Turpe esset illud prodere oraculum Dei.